

GV en onderzoek in de VS - 3

Annelieke Damen

Met een gehuurd autootje rijd ik in juli door de brandende Californische zon naar de jaarlijkse geestelijke-verzorgingsconferentie in Los Angeles.¹ Wat me steeds opvalt in de VS: je kunt de wilde dieren van heel dichtbij bekijken! Boven mijn hoofd vliegen gieren, bij de bloemenstruiken zoemen kolibries, en op het strand trompetteren de zeeolifanten. Op de conferentie zijn een kleine duizend geestelijk verzorgers aanwezig met een grote diversiteit aan levensbeschouwelijke achtergrond. Een belangrijke vraag die steeds naar voren komt is: hoe bied je geestelijke verzorging aan de groeiende groep mensen die geen onderdeel zijn van een religieuze gemeenschap? Deze groeiende groep *nones* wordt de komende jaren een belangrijk thema voor geestelijke verzorging in de VS, waarbij Nederland met de jarenlange opgebouwde expertise een voorbeeldrol kan (en hopelijk ook gaat!) vervullen.

Vanuit Los Angeles voert de reis naar Boston waar ik lesgeef op de zomerschool over onderzoek naar geestelijke verzorging.² In vijf dagen krijgen geestelijk verzorgers van over de hele wereld een stoomcursus onderzoek: een overzicht van studies tot dusver, basisvaardigheden kwalitatief en kwantitatief onderzoek en advies voor het opzetten van een eigen klein- of grootschaliger project.

Mijn reis sluit af op de conferentie *New Directions in Spiritual Care Research* in Chicago. De eerste dag presenteren negen onderzoekers lopend onderzoek naar geestelijke verzorging (terug te luisteren via *Human-kind Radio*³). Op de tweede dag worden de toekomstplannen voor geestelijke verzorging uitgestippeld. Waar wil geestelijke verzorging in de VS zijn over twintig jaar? De kernthema's zijn:

1. professionalisering betekent standaardisering (en daar wordt niet huiverig over gedaan: de insteek is dat passende standaarden recht doen aan de waarden van het vak). Dit betekent het ontwikkelen van een gemeenschappelijke taal en *best practices* rondom assessments, interventies en uitkomsten;
2. het verkrijgen van een plaats aan tafel bij de vaststelling van zorgstandaarden. Een groepje geestelijke verzorgers gaat in beeld brengen welke standaarden de komende jaren worden ontwikkeld of bijgesteld en welke stappen er ondernomen moeten worden om geestelijke verzorging daarin op te nemen;
3. het verder uitbouwen van onderzoek aan de hand van een strategische onderzoeksagenda: er wordt een consortium opgericht met geestelijk verzorgers, verzekeraars, artsen, managers en andere betrokkenen die gaan adviseren over gewenst onderzoek, het verwerven van onderzoeksgelden, het verkrijgen van universitaire posities, en de verdere ontwikkeling van onderzoek naar geestelijk verzorging als serieus en waardevol onderzoeksterrein.

Waar wil geestelijke verzorging in Nederland zijn over twintig jaar? En welke stappen moeten we ondernemen om daar te komen? Met deze vragen stap ik op het vliegtuig terug naar huis: ik ben benieuwd naar jullie ideeën!

Annelieke Damen, promovenda aan de Universiteit voor Humanistiek; a.damen@uvh.nl

Noten

1. <http://www.professionalchaplains.org/content.asp?contentid=708>
2. <http://www.transformchaplains.org/grants-training/summer-research-institute/>
3. <https://www.humanmedia.org/product/spiritual-care/>